ΠΛΗΡΗΣ ΚΑΙ ΣΑΦΗΣ ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΜΑΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ κ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ ΕΞΕΘΕΣΕ ΔΙΑ ΜΑΚΡΟ ΤΗΝ ΕΞΕΛΙΞΙΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑ

ΕΜΠΕΡΙΣΤΑΤΩΜΕΝΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΟΒΑΡΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ - ΡΕΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣ

Ὅλως προσφάτως ὁ Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Π. Παπαληγούρας, ὁμιλῶν κατὰ τὴν διάρκειαν δεξιώσεως εἰς τὴν Ἕνωσιν Συντακτῶν Ἀθηνῶν προέβη εἰς μίαν πλήρη ἀνάλυσιν τῆς οἰκονομίας μας καὶ τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων τῆς χώρας. Κατωτέρω δημοσιεύομεν ὁλόκληρον τὸ κείμενον τῆς βαρυσημάντου ὁμιλίας διὰ τῆς ὁποίας δύνανται ὅλοι νὰ κατανοήσουν ποῦ εὑρισκόμεθα οἰκονομικῶς καὶ τί ἀπαιτεῖται νὰ γίνῃ εἰς τὸ μέλλον.

ΑΘΗΝΑΙ. Τὸ Δ.Σ. τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν ἐδεξιώθη τὴν Δευτέραν εἰς τὰ γραφεῖα του τὸν ὑπουργὸν Συντονισμοῦ κ. Παπαληγούραν. Εἰς τὴν δεξίωσιν παρέστησαν ὁ κ. Λύχνος ὁ Γεν. Διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου Συντονισμοῦ καὶ πολλοὶ δημοσιογράφοι. Ὁ κ. Παπαληγούρας ἀπαντῶν εἰς προσφώνησιν τοῦ προέδρου τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀναπτύξῃ τὴν σημειουμένην ἐξέλιξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος καὶ νὰ δώσῃ ὡρισμένας, ὡς ἐτόνισεν, ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν ἐξαγγελθέντων νέων μέτρων πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας. Ἀφοῦ ἐν ἀρχῇ ἐξήγησεν ὅτι δὲν προκειται νὰ ἐξαγγείλῃ νέα οἰκονομικά μέτρα ὁ κ. Παπαληγούρας ἔξηρε τὴν συμβολὴν τοῦ τύπου εἰς τὴν διαφώτισιν τῆς Κοινῆς Γνώμης ἐπὶ τῆς ἀσκουμένης οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Ἐν συνεχείᾳ εἶπε τὰ ἑξῆς: «Ὑποθέτω ὅτι θὰ συμφωνήσωμεν ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ παγίου οἰκονομικοῦ προβλήματος τῆς χώρας. Τοῦτο συνίσταται εἰς τοῦτο τὸ ἁπλοῦν: Ἡ Ἑλλὰς εἶναι μία χώρα μὲ ἓν κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα τὸ ὁποῖον μόλις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη κατώρθωσε νὰ προσεγγίσῃ τὰ 178 δολ. κατὰ κεφαλήν. Δέν εἶναι δυνατόν ἑπομένως νὰ ἀσκηθῇ οἱαδήποτε πολιτική ἡ ὁποία νὰ ἀποβλέπῃ εἰς ἄλλο τίποτε παρὰ εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Χωρὶς τὴν αὔξησιν αὐτὴν εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ ἐπιλυθοῦν τὰ κοινωνικὰ προβλήματα, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιζήσῃ ἡ Ἑλλὰς ὡς Ἔθνος ἀνεξάρτητον εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ διατηρηθῇ οἱασδήποτε μορφῆς κοινωνικὴ ἰσορροπία.**

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Τὸ πρόβλημα τὸ βασικὸν τὸ Ἑλληνικὸν δὲν εἶναι δυστυχῶς πρόβλημα κατανομῆς. Εἶναι πρόβλημα παραγωγῆς. Δὲν λέγω ὅτι δὲν ὑπάρχουν καὶ προβλήματα ἀφορῶντα καὶ εἰς τὴν κατανομὴν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Καὶ θὰ ἴδητε ὅτι ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ λόγου μου θὰ ὁμιλήσω καὶ περὶ αὐτῶν. Ἰσχυρίζομαι ὅτι ὁπωσδήποτε κατανομόμενον ἓν εἰσόδημα ὡς τὸ Ἑλληνικὸν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀστοχειώδεις ἀνάγκας τοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ ἡ αὔξησις τοῦ Ἑλληνικοῦ εἰσοδήματος, ἡ ἀνάπτυξις ἑπομένως ἑνὸς προγράμματος ἐπενδύσεως ἔχει ὡρισμένας προϋποθέσεις καὶ ἔχει πρῶτα βασικὴν καὶ θὰ ἔλεγον στατικὴν προϋπόθεσιν τῆς νομισματικῆς σταθερότητος. Νομισματικὴ δὲ σταθερότης σημαίνει κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα ἰσοσκέλισις τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἰσοσκέλισις τοῦ προϋπολογισμοῦ μὲ ἕνα μικρὸν περίσσευμα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὰς ἐπενδύσεις. Εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰδικῶς αἱ ἐκ τῆς ἀνισοσκελίας τῶν προϋπολογισμῶν της, ὡμολογημένης ἢ ἀνομολογήτου, ἀσκηθεῖσαι πληθωριστικαὶ πιέσεις ὑπῆρξαν ἀνέκαθεν καὶ προπολεμικῶς καὶ μετὰ πολεμικῶς αἱ φοβερώτεραι. Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη ἐκεῖ πρῶτα ἀπ' ὅλα νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχήν μας.

ΑΙ ΣΤΡΑΤ. ΔΑΠΑΝΑΙ

Καὶ τίθενται αὐτομάτως εἴτε τὸ θέλομεν εἴτε ὄχι, δύο βασικὰ προβλήματα. Τὸ πρόβλημα τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν καὶ τὸ πρόβλημα τὸ δημοσιοϋπαλληλικόν. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἔχῃ ἀξιόλογον καὶ ἀξιόμαχον στρατόν. Καὶ εἶναι ὑπερήφανος ἡ Ἑλλὰς διότι ἔχει ἐνόπλους δυνάμεις αἱ ὁποῖαι εἶναι ἄξιαι τῆς ἀποστολῆς των καὶ εἶναι πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως νὰ διατηρήσῃ τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τῆς χώρας εἰς ὕψος ἀξιόμαχον. Ἀλλὰ εἶναι ἔργον τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργῶν νὰ σκεφθοῦν πῶς θὰ ἀντιμετωπίσουν τὰ δημοσιονομικὰ προβλήματα τὰ προκύπτοντα ἐξ αὐτῆς τῆς ἀνάγκης. Καὶ νομίζω ὅτι ἡ Ἑλλὰς, ἐὰν δὲν εἶχε αὐτὰς τὰς δαπάνας βεβαίως δὲν θὰ εἶχε ἀνάγκην βοηθείας Ἀμερικανικῆς. Ἐπειδὴ ὅμως τὰς ἔχει, ἔχει ἀνάγκην βοηθείας ἀμερικανικῆς. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, βεβαίως, δὲν πρόκειται νὰ δώσῃ τελεσίγραφον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔχει θέσει ἐνώπιον τῆς φίλης Ἀμερικανικῆς Πολιτείας τὸ πρόβλημα μὲ ἁπλότητα καὶ σαφήνειαν καὶ εἶναι ἀποφασισμένη νὰ συνεργασθῇ μὲ τὴν Κυβέρνησιν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν. Πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτοῦ τοῦ προβλήματός της εἶναι βεβαία ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὅτι ὅπως εὗρε μέχρι τοῦδε κατανόησιν θὰ εὕρῃ κατανόησιν καὶ εἰς τὸ μέλλον, διότι οἱ σκοποί εἶναι κοινοί. Δὲν ἔχομεν ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα στρατὸν διὰ νὰ κάμωμεν τὸ χατῆρι τῶν Ἡν. Πολιτειῶν καὶ ἑπομένως δυνάμεθα νὰ κάμωμεν ἐκβιασμούς. Ἔχομεν τὸν στρατόν μας διότι τὸν χρειαζόμεθα καὶ διότι εἴμεθα μέλος μιᾶς οἰκογενείας δημοκρατικῶν ἐθνῶν καὶ εἴμεθα ἀπὸ τὴν μοῖραν τεταγμένοι νὰ φυλάττωμεν μίαν ἔπαλξιν ἡ ὁποία εἶναι κατ' ἐξοχὴν σημαντικὴ ἀπὸ ἀπόψεως στρατηγικῆς καὶ γεωπολιτικῆς. Καὶ δι' αὐτὸ δυνάμεθα πρὸς τοὺς φίλους μας τοὺς Ἀμερικανοὺς νὰ θέσωμεν τὸ πρόβλημα διὰ νὰ τοὺς ἐξηγήσωμεν ποίας θυσίας ὑφίσταται ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς καὶ νὰ ζητήσωμεν παρ' αὐτῶν νὰ συμβάλλουν ὅπως καὶ μέχρι τοῦδε συνέβαλον εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν αὐτοῦ τοῦ βασικοῦ, αὐτοῦ τοῦ θεμελιώδους προβλήματος τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν.

Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν ἀγαπητοί φίλοι, νομίζω ὅτι ἐπιτελοῦμεν, τὸ στοιχειωδέστεροντῶν καθηκόντων μας ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὅπως ἐπιτελοῦμεν ἐπίσης ἀπέναντι τῶν συμμάχων μας ἓν βασικὸν καθῆκον. Δὲν πρόκειται ἡ Ἑλλὰς νὰ ἀξιώσῃ περισσότερα ἀπό ὅσα τῆς χρειάζονται. Πρόκειται ὅμως ἡ Ἑλλὰς μὲ ἁπλότητα καὶ σαφήνειαν νὰ ἐκθέσῃ ποῖαι αἱ ἀνάγκαι της καὶ εἶναι διατεθειμένη ἡ Ἑλλὰς νὰ συζητήσῃ μετὰτῶν μεγάλων της συμμάχων ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν. Καὶ εἶναι διατεθειμένη ἡ Κυβέρνησις νὰ τὴν ἐλέγξῃ καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς καὶ ἡ διεθνὴς Κοινὴ Γνώμη διὰ νὰ πεισθοῦν καὶ οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ φίλοι μας εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὅτι καταβάλλεται κάθε προσπάθεια διὰ νὰ ἀνταποκριθῶμενεἰς τὰς ὑποχρεώσεις μας.

Η ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ

Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἄλλη πλευρὰ καὶ χαίρω ὅτι τὴν πλευρὰν αὐτὴν ἐσχάτως τὴν ἀνεγνώρισε καὶ ὁ Ὀργανισμὸς Εὐρωπαϊκῆς Συνεργασίας. Ὑπάρχει ἡ πλευρὰ ταῦ ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς ὁ Ἑλληνικὸς πρέπει νὰ καταστῇ κονωνικώτερος καὶ κυρίως κοινωνικώτερος πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς δημοσίας ὑπαλληλίας. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ Κράτος χωρὶς μίαν βασικὴν προϋπόθεσιν. Καὶ αὐτὴ ἡ προϋπόθεσις θὰ ὁμολογήσητε ὅλοι ὅτιδὲν πληροῦται ἀπολύτως ἔτσι ὅπως ἔχουν σήμερον τὰ πράγματα. Πάντως οἱαδήποτε πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην πολιτικὴτῆς Κυβερνήσεως προσδιορίζεται ἀπολύτως καὶ θὰ προσδιορίζεται πάντοτε ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐμφανίσεως ἑνὸς πράγματι ἰσοσκελισμένου προϋπολογισμοῦ ὁ ὁποῖος θὰ ἔχῃ ἐπαρκῆ περιθώρια, ἐπιτρέποντα δημοσίας ἐπενδύσεις. Διότι δὲν πιστεύει ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἐξυπηρετεῖ εἴτε τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους εἴτε ἄλλην τάξιν ἐκδίδουσα πληθωρικὰς δραχμάς.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΙΣΑΓΩΓΩΝ

Ἀλλ' ἡ νομισματικὴ σταθερότης δὲν δύναται ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας νὰ διατηρηθῇ χωρὶς νὰ διατηρηθῇ παραλλήλως βασικῶς ἡ ἐλευθερία τῶν εἰσαγωγῶν, πρῶτα ἀπ' ὅλα διότι διὰ τῆς ἐλευθερίας τῶν εἰσαγωγῶν εἰσάγεται ἕνας αὐτόματος ἔλεγχος ἐπὶ τῶν τιμῶν.

Δὲν πιστεύομεν κύριοι εἰς τοὺς ἀγορανομικοὺς καὶ εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ἐλέγχους παρὰ μόνον ὡς εἰς ἔσχατον μέσον ἀμύνης τῆς κοινωνίας. Πιστεύω εἰς τοὺς αὐτοματοὺς οἰκονομικοὺς ἐλέγχους. Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἄλλος λόγος διατηρήσεως τῆς ἐλευθερίας τῶν εἰσαγωγῶν. Καὶ ὁ λόγος αὐτὸς συνίσταται εἰς τὸν αὐτόματον σύνδεσμον ὁ ὁποῖος ἐπέχεται ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῆς ἐλευθερίας μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας καὶ τῆς διεθνοῦς. Πρέπει νὰ παύσῃ ὁ ἐπαρχιοτισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας. Καὶ πρέπει ἡ Ἑλληνικὴ οἰκονομία νὰ συνδεθῇ οὐσιαστικά, ὀργανικὰ μὲ τὴν οἰκονομίαν τὴν Εὐρωπαϊκήν. Πρέπει δηλαδὴ νὰ αὐξηθῇ ἡ παραγωγικότης εἰδικώτερον τῶν Ἑλληνικῶν βιομηχανιῶν ὅσον εἶναι δυνατόν. Καὶ θὰ ὁμολογήσητε ὅτι ἄλλο ἓν ζήτημα πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτῆς τῆς παραγωγικότητος ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν τῶν εἰσαγωγῶν, ἡ ὁποία τοποθετεῖ τὴν Ἑλληνικὴν παραγωγὴν ἐπὶ ἐπιπέδου συναγωνισμοῦ, δὲν ὑπάρχει. Ἀλλὰ καὶ τρίτος λόγος, κύριοι, συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς πολιτικῆς ταύτης. Καὶ ὁ λόγος αὐτός ἀφορᾶ εἰς τὴ νγενικὴν κατεύθυνσιν, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τοῦ 1951 ἀκολουθοῦν ὅλα τὰ πολιτισμένα κράτη τοῦ κόσμου. Δὲν εἶναι δυνατόν μέσα εἰς τὸ κλῖμα τῆς μετατρεψιμότητος, τὸ ὁποῖον ἀναπτύσσεται ἡ Ἑλλὰς νὰ εἶναι μία χώρα καθυστεροῦσα εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἐμπορίου καὶ εἰς τὴν ἄσκησιν φιλελεύθερας πολιτικῆς. Δὲν εἶναι δυνατόν διότι καὶ τὸ ἰδικόν μας ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον στηρίζεται εἰς τὴν ἐξαγωγὴν προϊόντων πολυτελῶν, ἢ ἡμιπολυτελῶν καὶ διότι ἀκόμη ἡ Ἑλλὰς εἶναι τόσον στενά, τόσον, ὀργανικὰ συνδεδεμένη μὲ τὴν Εὐρώπην, ὥστε οἱαδήποτε ἄλλη πολιτικὴ θὰ ἀπετέλει οὐτοπίαν. Κατεκρίθη αὕτη καὶ ἐλέχθη εἰς βάρος τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ηὐξήθησαν αἱ εἰσαγωγαί. Βεβαίως ηὐξήθησαν.

Δύο ἀκόμη ἐρωτήματα τίθενται: Ἂν αἱ εἰσαγωγαί ηὐξήθησαν, ναί ἢ οὔ, εἰς βάρος τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας καὶ δεύτερον θέμα εἶναι ἂν αἱ ηὐξημέναι αὗται εἰσαγωγαί δύνανται νὰ ἰσορροπηθοῦν ἀπὸ ἄλλα κονδύλια ἐνεργητικὰ τοῦ ἰσοζυγίου τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν. Νομίζω ὅτι τὸ ἰσοζύγιον τῶν ἐξωτερικῶν μας πληρωμῶν δὲν εὑρίσκετο καί δὲν ἀποτελεῖ τοῦτο καμμίαν ὑπερβολήν, ποτὲ εἰς κατάστασιν ὑγιεστέραν ἀπὸ σήμερον. Μαρτυρία τούτου εἶναι τὰ συναλλαγματικὰ ἀποθέματα τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος τὰ ὁποῖα κατὰ τοὺς τελευταίους ἀκόμη μῆνας ηὐξήθησαν εἰς ὃ ἰσημεῖον ὅλοι σας γνωρίζετε.

ΗΥΞΗΘΗ Η ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ

Τὸ γεγονός, κύριοι ἄλλωστε, ὅτι ηὐξήθησαν αἱ εἰσαγωγαί σημαίνει ὅτι πρῶτον ηὐξήθη ἡ κατανάλωσις. Καὶ ηὐξήθη πράγματι ἡ κατανάλωσις διότι ηὐξήθη τὸ εἰσόδημα μεγάλων μαζῶν καὶ δὴ ἀγροτικῶν. Ὅταν ἡ γεωργία ἔχει αὔξησιν δυναμένην νὰ ὑπολογισθῇ εἰς 2 ἢ 3 δισεκ. δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ὑπάρχῃ αὔξησις καὶ τῆς ζητήσεως καὶ δὲν εἶναι δυνατόν ἡ αὔξησις νὰ μὴ ἔχῃ ἀντίκτυπον καὶ ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν. Βεβαίως τὸ σύστημα ἔχει τὸ ἐλάττωμα ὅτι ἐπωφελοῦνται αὐτοῦ καὶ ὡρισμένα εἴδη εἰσαγωγῆς ἐξόχως πολυτελῆ. Ἀλλὰ τὸ θέμα δύναται νὰ συζητηθῇ ἀπὸ ἀπόψεως στατιστικῆς καὶ θὰ ἰδῆτε πόσα εἶναι τὰ εἴδη αὐτὰ τὰ πολυτελῆ, τὰ εἰσαχθέντα καὶ τὶ σημαίνουν καὶ τὶ εἶναι ἀπέναντι αὐτῆς τῆς θυσίας καὶ τὶ εἰσέπραξε τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἐξετάζεται κεχωρισμένως ἀπὸ τὸ παθητικόν.

Νομίζετε ὅτι θὰ ἦτο δυνατή ἡ αὔξησις τῶν ἀδήλων πόρων εἰς ὃ σημεῖον ηὐξήθησανοὗτοι ἂν δὲν ἠκολουθεῖτο γενικὰ φιλελευθέρα πολιτικὴ καὶ νομίζετε ὅτι αἱ εἰσαγωγαί θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀκολουθήσουν αὐτὴν τὴν ζωηρὰν καμπύλην ἀνόδου ἂν δὲν ἐλαμβάνοντο μέτρα καί δὲν κατηργεῖτο τὸ περίπλοκον σύστημα τῶν ἐπιδοτήσεων καί ἂν δὲν ἠκολούθει ἡ Κυβέρνησις τὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν ἠκολούθησε;

Ὑπάρχουν, ἄλλωστε, ἄλλου εἴδους ἔλεγχοι, ἀκολουθούμενοι καί ἀπὸ τὰ πλέον φιλελεύθερα Κράτη, οἱ ὁποῖοι εἶναι δυνατόν δι' ὀργανικῶνκαίοἰκονομικῶν μέτρων νὰ προσαρμόσουν πρὸς τὴν πραγματικότητα τὸ σύστημα τῆς ἐλευθερίας τῶν εἰσαγωγῶν.

Κύριοι ὅταν εἰς μίαν οἰκονομίαν καταργοῦνται οἱ ἄμεσοι ἔλεγχοι, ἡ ἀγορανομία ὁ ἔλεγχος ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν, τὰ δελτία, ὁ ἔλεγχος ἐπὶ τῆς καταναλώσεως, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ κάποιος ἄλλος ἔλεγχος, ὁ ὁποῖος θὰ ἰσχύσῃ καὶ θὰ ἀποκτήσῃ μείζονα σημασίαν καὶ ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι ὁ ρυθμιστὴς τῆς ἰσορροπίας τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας. Ἀλλὰ ὀρθόδοξος οἰκονομικὸς ἔλεγχος πρωτίστως εἶναι ὁ πιστωτικὸς ἔλεγχος. Τὸ θέμα δὲν εἶναι ἐκ τῶν δημοφιλῶν. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ὁμιλήσω μὲ εἰλικρίνειαν καὶ νὰ εἴπω ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχωμεν καὶ ἐλευθερίαν τῶν εἰσαγωγῶν καὶ γενικωτέραν ἐλευθερίαν τοῦ ἐλέγχου καὶ νὰ ἔχωμεν τὰς τραπέζας ἀχαλινώτους εἰς τὴν χορήγησιν τῶν πιστώσεων καὶ ἑπομένως ἀνεξέλεγκτον τὴν κατανομὴν τῶν πρὸς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς παραγωγῆς χρηματοδοτήσεων. Εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ καὶ γίνεται μία προγραμματισμένη κατανομή. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀσκηθῇ μία συνετὴ νομισματικὴ πολιτική.

Ἐλέχθη ὅταν ἀνελάβομεν, πρὶν κάμω τὰς δηλώσεις μου εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι πρόκειται νὰ ἐγκαινιάσω μίαν πληθωρικὴν πολιτικὴν καὶ ὅτι τὸ ἔτος τὸ ἰδικόν μου θὰ ἦτο ἔτος ἀφθονίας δραχμῶν. Ἀφοῦ ἔκαμον τὰς δηλώσεις μου κατηγορήθη ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἀσκεῖ ἢ θὰ ἀσκήσῃ ἀντιπληθωρικὴν πολιτικήν. Οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο εἶναι ἀκριβές. Πληθωρικὴν μὲν πολιτικὴν δὲν θὰ ἀσκήσῃ, καὶ δὲν θὰ σκεφθῇ νὰ ἀσκήσῃ οἱαδήποτε Κυβέρνησις ἔχουσα ὑπ' ὄψει της τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα αὐτῆς ἐπὶ τῆς οἰκονομίας. Ἀντιπληθωρικὴν ἐπίσης πολιτικὴν δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀκολουθήσῃ μία Κυβέρνησις ἡ ὁποία ἀποβλέπει εἰς μίαν λελογισμένην ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας. Ἀσκοῦμεν μίαν ὀρθόδοξον νομισματικὴν πολιτικὴν καὶ προσπαθεῖ ἑκάστοτε ἡ Κυβέρνησις νὰ εὕρῃ τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τῆς ἰσορροπίας τὸ σημεῖον νομισματικῆς ἀντοχῆς τῆς οἰκονομίας ἂν ἐπιτρέπεται ἡ ἔκφρασις. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ τραπεζιτικοῦ μας συστήματος. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἀποβλέπει ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν ἁπλούστευσιν καὶ ἐκλογίκευσιν διαφόρων μεθόδων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἱεράρχησιν τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν διαφόρων κλάδων, ἀναλόγως τῆς παραγωγικότητός μας. Πρέπει, ἄλλωστε, ὅπως καὶ ἡ δημοσιονομική μας πολιτικὴ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ δημιουργῇ περιθώρια εἰς τὸν προϋπολογισμὸν διὰ τὰς ἐθνικὰς ἐπενδύσεις, πρέπει καὶ ἡ γενικωτέρα πιστωτικὴ πολιτικὴ νὰ δημιουργῇ τὰ γενικώτερα ἐκεῖνα περιθώρια εἰς τὴν οἰκονομίαν, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιτρέψουν τὰς γενικωτέρας ἐπενδύσεις.

Πρέπει νὰ δημιουργηθοῦν καὶ περιθώρια εἰς τὸν προϋπολογισμὸν δι' ἀμέσους κρατικὰς ἐπενδύσεις καὶ τὰ γενικώτερα νομισματικὰ περιθώρια εἰς τὴν οἰκονομίαν ὥστε νὰ ἠμπορεῖ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας. Ἐὰν ἡ Δημοκρατία κάμῃ τὸ λάθος καὶ βαδίσῃ πρὸς τὴν ἐξυπηρέτησιν προγραμμάτων ἐπενδύσεων μὴ ρεαλιστικῶν, τότε, ἢ θὰ ἐκβιασθῇ καὶ θὰ βαδίσῃ πρὸς τὸν πληθωρισμόν, ὁπότε θὰ ναυαγήσῃ ὅλο τὸ οἰκονομικόν της σύστημα καὶ τότε δὲν θὰ γίνεται λόγος περὶ οὐδενός, ἢ θὰ παύσῃ ἡ δημοκρατία νὰ εἶναι δημοκρατία καὶ θὰ γίνῃ δικτατορία εἴτε τύπου κομμουνιστικοῦ, εἴτε τύπου ναζιστικοῦ, εἴτε ἄλλου τύπου. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ὅλοι οἱ δημοκρατικοὶ ἄνθρωποι, ἐὰν θέλωμεν νὰ εἴμεθα ρεαλισταί, νὰ τὴν ἀκολουθήσωμεν.

Ἡ Δημοκρατία εἶναι τὸ πολίτευμα, τὸ ὁποῖον δὲν θυσιάζει τὸ μέλλον χάριν τοῦ παρόντος. Δὲν θυσιάζει τὰς ἐπενδύσεις διὰ τὴν κατανάλωσιν, ἀλλὰ ἐξευρίσκει τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο σημεῖον τῆς οἰκονομίας, ἐξευρίσκει τὰ λεπτὰ ἐκεῖνα σημεῖα, ποὺ ἔχουν ἄπειρον ἀξίαν διὰ τὸν ἄνθρωπον. Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν ἐπίστευσεν ἡ Κυβέρνησις, ὅτι ἔπρεπε νὰ προχωρήσῃ πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν κάποιου κοινωνικοῦ ἰσοζυγίου διὰ νὰ ἠμπορέσῃ ἀκριβῶς τὸ ἀνθρώπινον ὑλικὸν νὰ κινητοποιηθῇ διὰ τὴν παραγωγὴν καὶ νὰ μὴ φθάσῃ ἡ Κυβέρνησις ἐκβιαζομένη πρὸς τὰς οὐτοπικὰς αὐτὰς ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικοῦ πληθωρισμοῦ ἢ ἀπὸ ἀπόψεως πολιτικῆς λύσεως δικτατορίας. Ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις εἶναι δημοκρατική, ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην, ὅτι ἔπρεπε νὰ ληφθοῦν μέτρα ὑπὲρ τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων καὶ νὰ ἀποκατασταθῇ κάποια ἰσορροπία εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων καὶ δι' αὐτὸ ἑτοιμάζει διάφορα νομοσχέδια πολιτικῆς.

Ὁ ὑπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Παπαληγούρας (εἰς τὸ μέσον) **κατὰ πρόσφατον φωτογραφίαν του εἰς Πειραιᾶ μετὰ τοῦ κ. Εὐταξία** (δεξιά).

ΕΧΟΜΕΝ ΧΡΕΙΑΝ

Ὄχι κύριοι. Ἔχομεν χρείαν. Μία χώρα, μὲ χαμηλὸν εἰσόδημα εἴμεθα. Ἔχομεν, ἑπομένως χαμηλὴν ἀποταμίευσιν, χαμηλὰς ἐπενδύσεις καὶ ἑπομένως μεγαλόπνοα σχέδια ἀνασυγκροτήσεως. Δὲν ἠμποροῦν νὰ χρηματοδοτηθοῦν ἀπὸ τὰ διαθέσιμα τὰ ἑλληνικά. Πρέπει ἑπομένως ἀπὸ κάπου ἀλλοῦ νὰ ἀντλήσωμεν πόρους καὶ ὑπάρχουν συναλλαγματικοὶ διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῶν ἔργων αὐτῶν δύο εἴδων: Ὑπάρχουν αἱ συνήθεις μεσοπρόθεσμοι πιστώσεις τὰς ὁποίας παρέχουν ὅλαι αἱ εὐρωπαϊκαὶ χῶραι. Καὶ ὑπάρχουν καὶ ἄλλων εἰδῶν χρηματοδοτήσεις αἱ ὁποῖαι ἠμποροῦν νὰ βοηθήσουν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἑλληνικοῦ προγράμματος ἐπενδύσεως. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ Ἀμερικανικὴ βοήθεια τὴν ὁποίαν δὲν εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ περιφρονήσωμεν. Εἶναι ἡ Τράπεζα τῆς Ἀνασυγκροτήσεως. Εἶναι ἀνάλογοι δανεισμοὶ παρεχόμενοι ὑπὸ ἐξαιρετικῶς εὐνοϊκοῦς ὅρους. Ἡ Ἑλλὰς ἄλλωστε, δὲν πρόκειται, ὅπως ἐδήλωσεν ὁ πρωθυπουργὸς νὰ ἀναμείνῃ τὰ πάντα ἐκ τῶν δύο αὐτῶν πηγῶν. Ἀντιθέτως θὰ χρησιμοποιήσῃ καὶ τὰς δύο πηγὰς ὅσον δύναται καὶ ὅσον τῆς ἐπιτρέπεται. Νομίζω λοιπὸν ὅτι ὀρθόδοξος ἐν προκειμένῳ εἶναι ἡ πολιτικὴ, τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὀρθὴ ἡ γραμμὴ τὴν ὁποίαν χαράσσει. Πρέπει ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς νὰ ἀποκτήσῃ πίστιν εἰς τὰς ἐπαγγελίας τῆς οἱασδήποτε Κυβερνήσεως, διότι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς εἶναι μὲν λαὸς εὐφάνταστος ἀλλὰ καὶ εὐφυὴς ἀνέκαθεν λογοκρατούμενος καὶ φοβοῦται ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προέχει εἶναι νὰ δημιουργήσωμεν μὲ ὑπομονὴν μὲ σταθερὰ, ὀργανικὰ καὶ ἥσεμα ἕναν παράγοντα ψυχολογικὸν καὶ ὄχι νὰ ἐξάψωμεν στιγμιαίως τὴν φαντασίαν τῶν μαζῶν. Θὰ ἐπιτρέψητε νὰ σᾶς εἴπω πόσον αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην, σεῖς, ὁ τύπος ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς ἀποχρώσεως νὰ διαφωτίσητε ἐπὶ τῆς πεζῆς οὐσίας τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος τὸν Ἕλληνα νὰ τὸν συνηθίσετε εἰς τὴν ἀποταμιεύσεώς του κ.τ.λ. ποταμιεύῃ ὁ ἴδιος εἰς τὸ ἔτος, διὰ νὰ